Svar til Marianne Christiansen

af Stine Munch, Nana Hauge og Merete Bøye

Tak til biskop Marianne Christiansen, som d. 12. januar i Kristeligt Dagblad svarede på vores indlæg i samme avis d. 7. januar.

Vores indlæg var først og fremmest en kommentar til de mange præster, der i trykte medier og på facebook har tilkendegivet, at de ville prædike juleaften over englens "Frygt ikke". Vi mener, det er biskop Christiansen, der med sin prædiken over samme tema ved folketingets åbningstale satte denne trend i gang, og derfor mente vi, at hun retfærdigvis måtte nævnes.

Marianne Christiansen mener, vi har misforstået hende og bebrejder os, at vi kritiserer en prædiken, vi ikke har hørt. Vi har imidlertid både hørt prædikenen i radioen og læst den på skrift. Når vi hævder, at biskoppen tolker udtrykket "frygt ikke" løsrevet fra sin sammenhæng, er det fordi hun i sin prædiken bruger citatet formanende med henblik på at fordrive frygten for flygtningene med kærlighed. Netop sådan sammenfattes hendes prædiken da også på Kristeligt Dagblads netside.

"Hvordan forsikrer vi hinanden og ikke mindst vælgerne om, at intet bliver anderledes eller dårligere i fremtiden, og hvordan skal vi kunne rumme fremmede og flygtninge i vores land, når vi nu er bange for dem, og hvordan skal vi overhovedet møde fremtiden, hvis vi ikke kan være helt trygge ved, at alt skal være, som det plejer ", spørger Christiansen og svarer selv:

"Frygt ikke, jeres hjerte må ikke forfærdes og ikke være modløst", for sådan sagde Jesus til sine disciple.

Det for os at se problematiske ved Marianne Christiansens brug af ordene "frygt ikke" er, at hun kobler dem sammen med den reelle bekymring for indvandringen og dens følger; en bekymring, som særligt den seneste tids begivenheder taget i betragtning nok må siges at have en vis bund i virkeligheden. Konsekvensen, som Marianne Christiansen og hendes meningsfæller må drage, må være, at en god kristen bør kunne styre sin frygt for konsekvenserne af masseindvandringen og i stedet lade hjertet være fyldt af kærlighed, som Sørine Gotfredsen pegede på i en kommentar umiddelbart efter prædikenen blev holdt.

Vi er ganske enige i at Frygt ikke er et omkvæd for evangeliet, men med fare for at gentage os selv, må vi pointere: Jesu "frygt ikke" går ikke på at mennesker ikke skal tage sig i agt for reelle farer i verden. Jesu "frygt ikke" går på, at mennesker har fred med Gud. Det er nemlig et kristent menneskes frihed, at det ikke behøver at frygte Gud.

Hvordan dette fravær af frygt for Gud skal komme til udtryk i det liv, vi lever, kan vi ganske rigtigt diskutere, og det er sådan set det, vi gør. Biskop Christiansen mener, det betyder, at vi ikke bør frygte eller bekymre os om de reelle farer, der følger med masseindvandring. Såsom

fx islamisk terrorisme og rape jihad. Det er vi ikke enige i. Set i lyset af den seneste tids begivenheder mener vi, at folks frygt og rådvildhed bør tages alvorligt. Evangeliets "frygt ikke" skal ikke forstås som en moralsk løftet pegefinger – en indskærpelse af, at vi er dårlige kristne, hvis vi nærer den mindste frygt for fremtiden. "Frygt ikke" betyder, som Brorson sagde det: at Gud er nu ikke længere vred.